

IOSEPHI MATHATHIAE FILII HEBRAEI GENERE SACERDOTIS EX HIERO-
SOLYMIS DE BELLO IYDAICO IN LIBROS SEPTEM PROLOGVS PER RVF-
FINVM AQVILEIENSEM TRADVCTOS.

¶ In hoc prologo assignatur causa scribendi operis & quid singulis partibus contineatur.



Quoniam bellum quod cum Romanis gessere Iudaei omnium maximum quae
nostra aetas uidit quaeque auditu percepimus: ciuitates cum ciuitatibus gentes.
ue commisisse cum gentibus: quidam non quod rebus interfuerint: sed uana &
incongrua narrantium sermones auribus colligentes: oratorum more perscri-
bunt: qui uero praesto fuerunt aut Romanorum obsequio aut odio Iudaeorum
contra fidem rerum falsa confirmant: scriptis autem eorum partim accusatio:
partim laudatio continetur: nusquam uero exacta fides reperitur historiae. In
circo ego statui quae retro barbaris antea misi: patria lingua digesta. Graeca
nunc his qui Romano reguntur imperio exponere. Iosephus Mathathiae filius Hebraeus genere: sa-
cerdos ex Hierosolymis qui & in initio cum Romanis bello conflixit: posteaque gestis quae necessi-
tas exigit interfui. Nam cum hic ut dixi motus exortus esset grauissimus Romanum populum do-
mesticus morbus habebat: Iudaeorum autem qui aetate ualidi & ingenio turbulenti erant manu si-
mul: ac pecunia uigentes adeo temporibus insolenter abusi sunt: ut pro tumultus magnitudine hos
possidendarum spes: illos amittendarum partium orientis metus inuaderet. Quoniam Iudaei qui-
dem cunctos qui trans Euphraten essent: gentes nostrae gentiles etiam suos secum rebellatores esse
crediderant. Romanos autem & finitimi Galathae irritabant: nec manus Celtica quiescebat: diffensi-
onumque erant plena, omnia post Neronem: & multos quidem Reges tempus adhortabatur. Lucii
autem cupidine pars militaris mutationem praesentium desiderabat. Itaque indignum esse dixi er-
rantem in tantis rebus dissimulare ueritatem: & Parthos quidem ac Babylonios Arabumque remotissi-
mos: & ultra Euphraten gentis nostrae incolae: itemque Adiabenos mea diligentia uero cognoscere
unde coepisset bellum quantisque cladibus constitisset: quo ue modo desisset. Graecos uero & Ro-
manos qui militiam secuti non essent figmentis siue adulationibus captos ista nescire: atque histori-
as audent eas inscribere qui praeter haec ut mihi quidem uidetur: quod nil sanum referunt etiam de
proposito decidunt. Nam dum Romanos uolunt magnos ostendere Iudaeorum res extenuant &
in humilitatem deiiciunt. Non autem intelligo quoniam pacto magni esse uideantur qui parua su-
perauerint. Et neque longi temporis eos pudet quo bellum tractum est: neque multitudinis Roma-
norum quam in ea militia labor exercuit: neque ducum magnitudinis quorum profecto gloria mi-
nuetur: si cum multum pro Hierosolymis desudauerint rebus per eos gestis aliquid derogetur. Nec
tamen ego contentione Romanas res extollentium gentiles meos amplificare decreui: sed facta
quidem utrorumque sine ullo mendacio prosequar. Dicta uero de factis reponam: dolori atque affe-
ctioni meae in desolatis patriae cladibus indulgens. Nam quod domesticis diffensionibus est euer-
sa: & templum sacrosanctum inuitas Romanorum manus atque ignem Iudaeorum tyranni traxere: testis
est qui eam uastauit ipse Caesar Titus pro omne bellum miseratus quidem populum quae a seditiosis cu-
stodiretur: sepe autem consulto differri passus ciuitatis excidium: protrahendo obsidionis spatio: dum
belli poeniteret auctores. Quod si quis me aduersus tyrannos eorumque latrocinium accusatorie
putet loqui: uel patriae miseriis ingementem calumniari praeter legem historiae: dolori ueniam tri-
buat. Ex omnibus enim quae Romano imperio parent: solam nostram ciuitatem contigit ad summum
foelicitatis gradum procedere eamque ad ultimos casus deponi. Denique omnium post condita saecula
res aduersas: si cum Iudaeorum calamitatibus conferantur superatum iri non ambigo. Et horum
auctor nullus externus est: unde nec fieri potest: ut a quibus temperetur. Si quis autem durioris mi-
sericordiae sit iudex: res quidem tribuat historiae: lamenta uero scriptori: quamquam merito Graecorum
disertos increpauerim: qui tantis rebus sua memoria gestis: quarum comparatione praeterita olim
bella exigua monstrantur. iudices resident aliorumque facundiae detrahentes. Quorum & si doctrina supe-
rant: uoluntate uincuntur. Ipsi uero Assyriorum & Medorum gesta perscribunt ueluti minus recte a
scriptoribus antiquis fuerint exposita: cum in scribendo tantum eorum uiribus caedant: quantum sen-
tentiae. Erat enim unicuique studium quae uidisset scribere: quoniam interfuisset rebus gestis efficaci-
ter quod promittebat impleter: mentiri que apud scientes inhonestum esse uideret. Eni uero noua quidem
neque aetate cognita memoria tradere: sui que temporis res commendare posteris: laude ac testimonio di-
gnum eundem industrius autem habetur non qui alienam dispensationem atque ordinem transfert: sed qui no-

ua dicendo etiam corpus proprium conficit historia. Sed ego quidem sumptu ac labore maximo: qui cum essem alienigena Græcis simul & Romanis gestarum rerum memoriam repono. Ipsi autem indigenis ad questum quidem ora patent ac lites: linguæque solutæ sunt. Ad historiam uero in qua uerum dicendum est: summaque ope negocia colligenda sunt obmutescunt: concessa infirmioribus neque scientibus licentia scribendi res a principibus gestas. Honoretur itaque apud nos historia ueritas: quæ a Græcis negligitur ab origine quidem Iudæos repetere: qui fuerint: quoque pacto ab Aegyptiis discesserint: quasque regiones errando peragrauerint: & quas uel quoties incoluerint: & quemadmodum idem migrauerint: neque huius esse temporis: & præterea superuacuum existimauit: quoniam multi ante me Iudæorum de maioribus huius gentis uerissima composuerunt & nonnulli Græcorum quæ illi scripserant patria uoce profecuti non multum a ueritate deuiarunt. Ex inde autem historiae principium sumam quo scriptores eorum & nostri prophetæ deserunt: & bellum quidem meis temporibus gestum latius quaque potuero diligentia referam. Quæ uero ætate maioræ sunt: summe breuiter percurram. Quomodo Antiochus cognomento Epiphanes deuictis penitus Hierosolymis cum per triennium sexque menses eam tenuisset ab Asamonei filiis expulsus est. De inde quod eorum posteri de regno dissentientes ad res suas occupandas populum Romanum Pompeiumque traxerant: quodque Herodes Antipatri filius eorum potentiam deposuerit auxilio Sossii: quomodo Herode mortuo & Octauiano Cæsare plebis in eos orta seditio est. Augusto quidem imperante Romanis. Quintilio autem Varo in locis degente. Quodque bellum anno duodecimo post imperium Neronis erupit: quamque multa per Sossium accederint: quantaque ad primos impetus armis Iudæi paruaferint quoque modo accolæ præmunierint: & quod Nero propter Cessii peccata summæ rei metuens bello Vespasianum præposuerit: & quod is cum maximo filiorum Iudæam intrauerit quantumque Romanorum exercitum ducens: quantaque manus auxiliorum per omnem cæsa fuerit Galilæam: & quæ eius ciuitates quasdam uictoria cepit alias deditione. Unde etiam Romanorum in bello disciplinam curamque rerum & utriusque Galilææ spacia: & naturam finesque Iudææ. Necnon & peculiarem terræ aequalitatem: lacusque & fontes captarumque ciuitatum mala: cum fide sicut uidi: aut pertuli expediam. Nec etiam miseras meas cælauerim: cum scientibus eas relaturus sim. Deinde quod iam fessis rebus Iudæorum Nero quidem mortem obierit. Vespasianus autem in Hierosolymam properans imperii causa retractus sit: quæque signa de hoc ei contigerunt: Romæque mutationes: & quæ inuitus a militibus imperator: declaratus sit: & quæ eo disponendæ reipugratia in Aegypto digressio: Iudæorum status seditionibus agitato sit: quoque modo tyrannis succubuerint: eorumque inter se discordias mouerint. Et quæ ex Aegypto Titus reuersus: bis Iudæorum fines ingressus sit: quoque modo exercitum: & quo in loco congregauerit: uel qualiter: & quotiens ciuitatem affecerit ipso præsentem seditio: aggressus numerosos & quantos erexerit aggeres triumque murorum ambitum & magnitudinem siue mensuram & munitionem ciuitatis & sani templique dispositionem. ad hæc aræ spacium mensuramque diligentissime dicam festorum quoque dierum mores aliquos septemque lustrationes & munera sacerdotum. Itemque pontificis uestes: sanctaque templi cuiusmodi fuerint sine aliqua dissimulatione uel adiectione memorabo. Narrabo deinde tyrannorum in suos gentiles crudelitatem. Romanorumque in alienigenas humanitatem: quotiesque Titus ciuitatem simul ac templum seruare cupiens ad concordiaæ fœdera dissidentes prouocauit. Discordiam uero populi & uulnera & calamitates quamque multa mala nunc bello: nunc seditionibus: nunc fame perpeffi postea capti sunt. Nec uero aut perfugarum clades aut captiuorum supplicia prætermittam uel quemadmodum templum inuito Cæsare conflagrauerit: quamque multa sacræ opes flamma raptæ sint ac totius quæ reliqua erat ciuitatis excidium & quæ præcesserant portenta atque prodigia uel tyrannorum captiuitatem: uel qui seruitio abducti sunt multitudinem: aut cui quisque fortunæ sit distributus: & quod Romani quidem belli reliquias persecuti sunt uicorumque munimina funditus euertunt. Titus uero peragato territorio cuncta restituit eiusdemque reuersionem in Italiam ac triumphum. Hæc omnia septem libris comprehensa perscripsi: ne quæ uituperationes rerum scientibus: & qui bello interfuerunt sustineam: uerum amantibus prout uerius potui cuncta explicauit. Narrandi autem initium faciam hoc ordine quo capitula sunt digesta.